

حاشیه ای بر تحریر اشاره به آقای

مصطفی عرب

امیر فیض- حقوقدان

نامه ای از آقای مصطفی عرب درباره انتخاب آقای سعید جببازی از سوی اعلیحضرت انگیزه این حاشیه است.

نفی موضوع - انکار موضوع - عدول از موافقت، گرچه در مفهوم به یک معنا نیستند ولی غالباً در موارد مشابه از آنها برای رفع اثر از کاری ویا موافقتی که شده است استفاده میشود.

عدول از موافقتی که قبلاً صورت گرفته به دو طریق معمول است یکی طریق صریح و مستقیم و دیگری طریق ضمنی؛ طریق صریح که معلوم است و همانند اقدام آقایان ضیاء آتابای و قاضی سعید است و نیازی به تشریح ندارد ولی طریق ضمنی، عبارتست از عملی و یا اظهاراتی که متناقض با اظهارات سابق باشد و در کلامی آشنا جمع اظهارات سابق که بصورت موافقت درآمده با اظهارات بعدی ممکن نباشد؛ در این موضع، چون اعتبار کلام ناشی از صاحب کلام است و صاحب کلام هم در هر دو مورد یکی است لذا قاعده شناخته شده تقدم اظهارات دوم بر اول و لاحق بر سابق است و این همان است که در مورد قوانین ازواژه نسخ استفاده میشود و در قرآن هم آیات متضاد به اعتبار زمان وضع به ناسخ و منسوخ قسمت میشوند/

بنده با ملاحظه نامه اخیر آقای مصطفی عرب به این برداشت رسیده ام که نامه ایشان متضمن عدول ضمنی از موافقت با محکمه صحرائی و اثرات آن است که قبلاً مورد موافقت ایشان قرار گرفته و حتی بنده شاهد اصرار ایشان بر کنار گذاردن اعلیحضرت بوده ام.

گوشواره برداشت

آقای عرب در نامه خودشان از اعلیحضرت با عنوان < اعلیحضرت همایون رضاشاه دوم > یاد کرده اند و این عنوان موید قبول مشروعیت تداوم سلطت رضاشاه دوم است که فراغت از مسنولیت را متوجه متصدی سلطنت میداند؛ جمع این مفهوم حقوقی از نامه آقای عرب با نامه هشدار و پی آمد های آن کاملاً متناقض است.

◀ اظهارات ایشان در نامه مزبورواستناد به قاعده فلسفی و هویتی ما ایرانیان (چه فرمان یزدان چه فرمان شاه) نشان میدهد که اساساً قائل به انتقاد به اعلیحضرت نیستند چنانکه انتقاد به یزدان در باور ایرانیان بسیار ناموجه است (حکم فرهنگ ایرانی و صراحت قانون اساسی هم همین است)

◀ ایشان برای نشان دادن قبح انتقاد از اعلیحضرت (حامیان نامه هشدار، درسنگر حقانیت انتقاد از اعلیحضرت قرار گرفته اند) از عبارت < هیچ غلطی نمیتوانند بکنند > استفاده کرده است. و این

استعاره نشان میدهد که آقای عرب با این عقیده موافق است که همه تائید کنندگان نامه و مراتب آن، کار غلط و ناستوده کرده اند و بهیچ نتیجه ای هم نمیرسند.

دستآورد این حاشیه

برداشت اینجانب از حاشیه مزبور عدول آقای مصطفی عرب از موافقت و حمایت محکم و اصرارمأبانه از نامه هشدار و تبعات آن بطور ضمنی است امید وارم که اشتباه نکرده باشم و یا گرفتارفسخ درفسخ تصمیم نشویم.

بخشی از نوشته آقای مصطفی عرب:

((شما چگونه جرأت میکنند انتخاب و انتصاب آقای سعید جباری را توسط اعلیحضرت همایون رضاشاه دوم بزیر سؤال ببرید؟ اعلیحضرت ایشان را برای دفتر سیاسی شورای ملی خودشان انتخاب فرموده اند و هیچکس «هیچ غلطی هم نمیتوانید بکنند» حتی شما و اربابتان، زیرا شما به این گفته باور دارید: چه فرمان یزدان، چه فرمان شاه شما و همپالگیهایتان چشمتان کور، بایستی نماینده پادشاه و تصمیم معظم اله را پذیرا باشید..))